

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 478/2023
17.05.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Милене Рашић, Дубравке Дамјановић, Гордане Којић и Бате Цветковића, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене – адвоката Тамаре Бакић, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К бр.99/17 од 08.09.2022. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.900/22 од 25.01.2023. године, у седници већа одржаној дана 17. маја 2023. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА - – адвоката Тамаре Бакић, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К бр.99/17 од 08.09.2022. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.900/22 од 25.01.2023. године, у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тач. 1) и 2) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу одбацује као **НЕДОЗВОЉЕН**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду К бр.99/17 од 08.09.2022. године, окривљена АА оглашена је кривом због извршења кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, за које дело је применом одредаба чланова 56. и 57. КЗ осуђена на казну затвора у трајању од једне године и три месеца. У ову казну, окривљеној је на основу члана 63. КЗ урачунато време лишења слободe од 19.08.2009. године до 21.08.2009. године.

Истом пресудом, на основу члана 85. КЗ, према окривљеној је изречена мера безбедности забране вршења позива, делатности и дужности, тако што је окривљеној забрањено обављање делатности благајника и пословође у трајању од пет година од дана правноснажности пресуде, с тим да се време проведено у затвору не урачунава у време трајања ове мере.

На основу члана 258. став 4. ЗКП, делимично је досуђен имовинскоправни захтев оштећеном, те је окривљена обавезана да оштећеном „Меркатор С“ ДОО Београд, исплати износ од 1.559.762,31 динара, у року од месец дана од дана правноснажности пресуде, под претњом извршења, док је исти захтев у преосталом делу, преко досуђеног износа, до затражених 3.026.825,13 динара, одбијен.

На основу члана 264. став 1. ЗКП окривљена је обавезана да плати трошкове кривичног поступка у износу од 257.508,19 динара, као и судски паушал у износу од 50.000,00 динара, све у року од месец дана од дана правноснажности пресуде, под претњом извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.900/22 од 25.01.2023. године, одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Новом Саду и браниоца окривљене АА, а пресуда Вишег суда у Новом Саду К бр.99/17 од 08.09.2022. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окривљене АА – адвокат Тамара Бакић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, с тим што из образложења произилази да указује и на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, као и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, пред потпуно измењеним већем.

Врховни суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву и у седници већа, коју је одржао без обавештавања јавног тужиоца и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је након оцене навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тач. 1) и 2) Законика о кривичном поступку, док је у осталом делу недозвољен.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, бранилац окривљене у захтеву за заштиту законитости наводи да је окривљена осуђена „да је дело извршила прикривајући да три конобара поткрадају послодавца“, која радња не може бити радња извршења у смислу кривичног дела из члана 234. став 3. у вези става 1. КЗ, због ког је оглашена кривом. С тим у вези, у захтеву се наводи и да је изреком правноснажне пресуде окривљена осуђена за радње које су се десиле после наступања последице, као и да се ове радње односе на прикривање, односно заташкавање последице, те представљају кривично дело помоћ учиниоцу после извршеног кривичног дела из члана 333. КЗ, а не кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, због ког је оглашена кривом.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости, Врховни суд оцењује неоснованим, из следећих разлога:

Радња извршења основног облика кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из става 1. члана 234. Кривичног законика, прописана је алтернативно и јавља се у три вида, и то као искоришћавање свог положаја или овлашћења, прекорачење граница свог овлашћења или невршења своје дужности. Последица кривичног дела може се јавити у једном од два облика и иста се састоји у прибављању себи или другом физичком или правном лицу противправне имовинске користи или у наношењу имовинске штете другоме. Најтежи облик из става 3. члана 234. Кривичног законика постоји онда када је извршењем дела из става 1. прибављена имовинска корист у износу преко 1.500.000,00 динара.

Из изреке првостепене пресуде произилази да је окривљена оглашена кривом да је извршила кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, јер је „...у периоду од 01.06.2009. године до 10.08.2009. године, способна да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима, свесна свог дела и хтела његово извршење, те свесна забрањености истог, искоришћавањем положаја одговорног лица и невршењем своје дужности одговорног лица, као пословођа оштећеног „Меркатор“ ДОО Нови Сад – Пословна јединица „Ресторан М“ ...прибавила себи и другима противправну имовинску користи у износу већем од 1.500.000,00 динара, прикривајући да су ББ, ВВ и ГГ као конобари тог ресторана присвојили новац у укупном износу од 3.026.825,13 динара, који су наплатили од корисника услуга ресторана, а за коју услугу нису издавали фискалне рачуне, већ су на рачунару на недозвољен начин програмски вршили прекид штампања фискалног рачуна ... тако што исте конобаре није пријавила надлежној служби оштећеног, већ је у својој канцеларији, када је радила на рачунару вршила дневну корекцију утрошка материјала кроз документ „утрошак касе“ недозвољеним увећањем норматива – сировина коришћених за оброке који су продати и наплаћени, и тако неистините податке користила приликом сачињавања интерних и редовних месечних инвентара, уносећи у исте неистините податке да је више потрошено сировина за износ од 1.240.136,05 динара од реално потрошених за промет који је извршен преко фискалне касе у тим данима, све да би прикрила стварно настали мањак сировина који су коришћени за прављење оброка који су продати и наплаћени у износу који није евидентиран на фискалној траци фискалне касе, на име чега је од ВВ добијала део узетог новца, те на који начин је себи, ББ, ВВ и ГГ прибавила противправну имовинску корист у укупном износу од 3.026.825,13 динара, а у том износу за оштећеног причинила имовинску штету.“

По оцени овога суда, из изреке првостепене пресуде произилазе сва законска обележја кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. КЗ, због ког је окривљена АА оглашена кривом, и то како објективна – која се односе на радњу извршења која се у конкретном случају састоји у томе што је окривљена као одговорно лице у инкриминисаном периоду као пословођа оштећеног „Меркатор“ ДОО Нови Сад – Пословна јединица „Ресторан-М“ искоришћавањем свог положаја и овлашћења и невршењем своје дужности, као пословођа, прикрила присвајање новца од стране конобара који су радили у ресторану и уносила неистините

податке приликом сачињавања интерних и редовних месечних инвентара, а на име чега је од конобора ВВ добијала део узетог новца, а на који начин је прибавила конобарима и себи противправну имовинску корист у укупном износу од 3.026.825,13 динара (што је последица и квалификаторна околност кривичног дела из члана 234. став 3. у вези става 1. КЗ), тако и субјективна обележја, која се тичу урачунљивости и умишљаја (свести и воље) окривљене за извршење дела, који укључује и свест о забрањености дела.

Стога је Врховни суд оценио као неосноване наводе изложене у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене, којима се указује да су побијаним пресудама учињене повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП и да се у радњама окривљене стичу елементи кривичног дела помоћ учиниоцу после извршеног кривичног дела из члана 333. КЗ, а не предметног кривичног дела.

Осталим наводима захтева, бранилац окривљене указује да је изрека пресуде нејасна, обзиром да не садржи ниједну реч која упућује на саучесништво или саизвршилаштво окривљене у присвајању одузетог новца, што би представљало битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, па како одредбама члана 485. став 4. ЗКП није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због наведене повреде, то је Врховни суд ове наводе захтева одбацио као недозвољене.

Са свега изложеног а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП у делу у којем је захтев одбијен као неоснован, те на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП у делу у којем је захтев одбачен као недозвољен, донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

За Председника већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић